

Царство, нито Общество нито Отечество; нито училища, нито науки, нито занаяти; нито прѣатели нито непрѣатели; ни злосторници ни благодетели; нїйде не беше враждебници, но нїйде не беше ни любовници; нїйде не беше войска, но нїйде не беше и враждебно нападане; тамъ не беше ни мъжество ни юначество; не съвиждаше никаква грижа или юнашко пазене за милото Отечество; нїйде са нечухаше него каране, нито глѣчка, нито раздоръ, нито незговоръ: но тѣй сѣщо са нечухаше и не намерваше нїйде нито драголюбезенъ разговоръ, нито братско примиреніе и сѣединеніе. Тїи нито познаваха, нито са грижаха за роднински и единопѣшенъ спокоръ; тѣхното стѣдено сѣрце неосещаше ни трошица отъ грижа за Общото Добро, и за усѣрдствоването и напредването въ тѣхното Отечество. За живаго Бога! извика Аза, какви сътесъ хора? и хора ли съ; какво е тѣй смѣртно негрижане помеждѣ имъ? Азъ бихъ помислилъ, да съ направани отъ